

paa, at disse Tal naturligvis ikke udtømmende vise, hvilken Fremgang der er sket for Landbrugets Vedkommende, man maa jo ogsaa tage Hensyn til Udførselen af andre Landbrugsprodukter, og særlig maa man naturligvis tage Hensyn til Indførselen af Raaproducter, navnlig af Korn og Foderstoffer. Men selv om man tager det i Betragtning, viser det sig, at Udførselsværdien, Overskudsudførselsværdien af Landbrugsprodukter er stegen meget betydeligt. I 1895 — jeg har taget en Opgørelse frem for to Aar — udførte vi Landbrugsprodukter for 192,910,000 Kr., og vi indførte for 95,550,000 Kr. Vi havde altsaa en Overskudsudførsel til en Værdi af 97,360,000 Kr. Men komme vi saa til 1905, viser det sig, at vi have udført for 353,540,000 Kr. og indførte for 181,590,000 Kr. — en Merudførsel til en Værdi af 171,950,000 Kr. Fremgangen er altsaa meget stor, og der er jo ikke Spor af Tvivl om, at naar vi faa en Opgørelse for indeværende Aar, komme vi endnu betydelig højere op. Og saa er der en Ting til, som jeg skal gøre opmærksom paa, og det er det, at i disse Aar er selvfølgelig det indenlandske Forbrug af Landbrugsprodukter steget i en ganske betydelig Grad. Jeg nævner disse Tal for at vise, hvilken overordentlig stor Udvikling og Fremgang der er sket for Landbrugets Vedkommende, og jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at Landbruget danner det økonomiske Grundlag for samtlige andre Erhverv her i Landet. Jeg siger ikke dette for at ville rose Landmændene, og jeg siger det endnu mindre for at ville sige noget nedsættende om andre Erhverv her i Landet. Det er der efter min Mening ingen som helst Grund til. Men jeg fremhæver det kun som den rene, nøgne Kendsgerning, som det er.

Men der er et andet Forhold, som jeg vil gøre opmærksom paa, og det er det, at samtidig med, at vi yde ret betydelige Bevillinger fra Statens Side til Støtte for Landbruget, samtidig med at vi have gjort det, have vi krævet ret betydelige Ofre fra selve Landbrugets Side. Det er jo saadan, at naar vi yde Tilskud f. Eks. til Landboforeningernes Dyrskuer, saa kræve vi et betydeligt Tilskud fra selve Landbrugets egen Side: Halvdelen, naar det drejer sig om mindre Skuer, Trediedelen, naar det drejer sig om Fællesskuer. Og det samme gælder jo paa mange andre Omraader. Naar vi yde Tilskud til en Kontrolforening, kræve vi et betydeligt Tilskud fra vedkommende Landmænds

Side; naar vi yde Tilskud til Avlsforeninger, kræve vi ogsaa et betydeligt Tilskud, og det samme gælder jo for en Del af de Bevillingers Vedkommende, vi yde til Fremme af Planteavl. Men dette, at Landmændene selv ere parate til at bringe og have bragt store og betydelige Ofre paa disse Omraader, det forekommer mig at være et ret kraftigt Bevis for, at Pengene blive anvendte paa en god, fornuftig og formaalistjellig Maade. Nu var det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) noget i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at yde saa store Tilskud til Præmiering ved vore Dyrskuer. Jeg vil dertil sige, at selvfølgelig gaar der en Tikrone hist og to Tikroner et andet Sted, om hvilke man vel kan sige, at de ikke have haft nogen stor Betydning for Udviklingen af Landbruget; det vil jo ikke kunne undgaas, at hvor der handles, der spildes der. Men det er dog min Tro, at saa længe Landmændene selv, navnlig gennem deres Foreninger, fremdeles ønske at fortsætte med Dyrskuerne og med Præmierne for ogsaa derved at tilvejebringe en Slags Anskuelsesundervisning for Landmændene, bør vi ogsaa fortsætte med at yde Tilskud fra Statens Side.

Det ærede Medlem for Esbjerg omtalte Konsulenterne og var noget i Tvivl om, hvorvidt Konsulenterne gjorde den Nytte, som det ventedes, at de skulde gøre, og navnlig ogsaa gjorde den Nytte, at det kunde forsvares at yde saa store Tilskud, som Tilfældet er, fra Statens Side til deres Lønning. Jeg vil dertil sige, at Konsulentvirksomheden, navnlig Foreningskonsulentvirksomheden, udvider sig jo mere og mere, der bliver flere og flere Foreninger, som ønske at faa en Konsulent til Raadighed til Støtte og Fremme af Foreningernes Formaal, og Forholdet er det, at medens vi efter Husdyrloven, saaledes som den blev vedtagen for nogle faa Aar siden, vedtog, at der skulde ydes $\frac{3}{5}$ som Tilskud fra Statens Side til Lønning af Foreningskonsulenterne, er der nu saa mange Foreningskonsulenter, at vi ikke ere i Stand til at yde $\frac{3}{5}$ som Tilskud. Dette forekommer mig at være Bevis for, at Konsulentvirksomheden anses for at være ret betydningsfuld blandt Landmændene ude omkring i Landet. — Saa var det ærede Medlem for Esbjerg misfornøjet med, at nogle Konsulenter havde holdt Foredrag ved de samvirkende jydsk Landboforeninger. Det var ikke noget, mente det ærede Medlem, at lade Konsulenterne staa der og holde deres akademiske Foredrag,